

á, og tað er týðningarmikið at tú kanst selja tína filosofi yvir fyrri leikarunum. T.d. vil eg gjarna at mitt lið spælir offensivt, og tað kemur eisini frá mær sjálvum.

Já, tú hevur ongantið verið nakar verjuspælari ella ein serliga defensiv type?

– Jú, um tú hyggur eftir tíðina á landsliðnum, so vil eg siga at eg var rættuliga defensivur. Men eisini sum áleypari hevði eg minar defensivar skyldur. Tað er jú soleiðis, at tú sum áleypari ert fyrsti verjuleikari.

Men sjálvur haldi eg, at tað í Føroyum, og partvist eisini í Nor-eg verður arbeitt øgiliga nógv við tí defensiva. Eg havi so sjálvur valt at arbeiða øgiliga nógv við tí offensiva, og tað ætli eg mær eisini framhaldandi at gera, men komandi ár vóni eg at tað verður tíð til at arbeiða meira við tí defensiva.

I veruleikanum raður tað jú baar um at skora meira mál enn hinir, so hevur tú jú vunnið?

– Sjálvur arbeiði eg hálva tíð í felagnum, og tað gera leikararnir eisini. Hvussu nógvir pengar eru í tí fyrri teir veit eg ikki, men tað er gjørt fyrri at forða fyrri at leikararnir fara til onnur og stórri feløg, uttan at felagið fær pening afturfyrri. Í nokrum føri hava leikararnir sáttmála við felagið og í øðrum føri hava teir sáttmála við privatpónar, sum stuðla felagnum, sigur Kári

– Já, vit hava eisini vunnið onkran dyst 5-4, men vit hava framvegis vunnið, og tað er stuttligari enn at vinna 1-0. Vit hava koyrt á alla tíðina, sjálvt um vit hava verið frammanfyrri við einum ella tveimur málum. So kann man diskutera um tað altíð hevur verið rætt, men gjøgnumgangandi hevur tað verið rætt, tað ivist eg ikki í.

Hvørjar ambítionir hevur tú so víðari í Noreg?

– Tað veit eg ikki í løtuni. Eg havi eitt ár eftir av sáttmálanum, og eg havi verið so heppin, at eg alla tíðina havi fingið nýtt venjarastarv. Men tað er ein spurningur um, hvussu gott arbeiði tú letur úr hondum, og har telur ein uppflyting sjálvandi við á pluss-síðuni.

– Fyri at koma aftur til sjálva venjarútbúgvingina og tað at brúka tínar royndir sum leikari, so vil eg eisini siga, at man næstan skal vera sálarfrøðingur fyrri at vera venjari. Tú skalt vera positivur alla tíðina, ikki hanga teg í tað negativa, og eisini duga at vera erligur mótvægis leikarunum. Kanska serliga, um tað er onkur, sum er settur á beinkin. Tað vil jú altíð vera onkur, sum er ónøgdur, men yvirhøvur haldi eg, at tað hevur gingi sera væl hjá okkum í hesum kappingarárinum.

Tað verður kanska tyngr komandi ár, um úrslitini ikki verða eins góð?

– Já, tað verður í hvussu so er ein ótrúliga stór uppgáva. Men tað kann eisini vera, at tað fer at ganga gótt, tað veit man ongantið upp á forhond. Annars eru ambítionirnar sjálvandi at gerast ein betri venjari og at koma víðari. Sum spælari

havi eg ikki longur tær heilt stóru ambítionirnar. Eg havi øgiliga góðan hug at spæla, men eg haldi meg hava lættari við at fáa míni sjónarmið fram, tá eg bara eri venjari. Eg havi so spælt eitt sindur við eykaliðnum hjá okkum, og tað er framvegis stuttligt, men meira verður tað ikki til. Sum venjari skal man altíð royna at gerast betri.

Venjari í Føroyum er ein møguleiki

At gerast venjari í Føroyum er kanska nakað, sum liggur langt burturi?

– Nei, fyrri soviðt ikki. Tað hevur eisini verið soleiðis, at eg havi einki tilboð fingið. Eg havi søkt, men enn havi eg so ikki fingið nakran møguleika. Hvat liggur aftan fyrri tað, tað veit eg ikki.

Fleiri finnast eisini á, at føroysku venjararnir verða mettir av lágt av føroysku feløgnum. Nóg seta kanska ein útlending, sum bara fæst við á vera venjari, ímeðan tann føroyski má arbeiða fulla tíð, fyrri síðani á fara niðan á vøllin eftir loknan arbeiðsdag?

– Teir hava nokk spýtt meira pengar í útlendingar, men eg vil siga tað soleiðis, at eg skilji væl tey feløgini, sum hava sett útlendskar venjarar. Sjálvur haldi eg, at sum leikari heima í Føroyum, so var talan alla tíðina um tað sama. Alt stóð so at siga í stað. Fyri at gerast betri var man noyddur at venja nógvs sjálvur, tí tað var eingin individuell venjing. Fyri so vítt var røddin einasti munur, tá venjarin varð skiftur út.

– Eg meini at tað eigur at verða vant nógvs meira individuell. Vit

kunnu ikki bara renna runt á vøllinum, tí tempoið í dag er vorðið somikið høgt, at leikarar duga ikki at avlevera bóltin nóg neyvt. T.d. hava vit vant einar 30-45 minuttir individuellt so at siga hvønn dag. Tú kanst ikki bara venja eina heild, fyrri at menna ein leikara individuellt, tí teir hava alt ov ofta bóltin sjálvir. Teir nerta við bóltin, og skulu síðani bíða í 5 minuttir, til teir fáa hann næstu ferð. Kanska var tað ikki galdandi fyrri meg, tá eg spældi (alstóru latur). Tað siga summi í hvussu er, men eg veit ikki um tað passar (meira latur).

– Nei álvaratos, so kanst tú fara at hyggja eftir, tá piltar ella smádreingir spæla, og tel so eftir, hvussu nógvsir so at siga ongantið nerta við bóltin. Tað ger teir í hvussu so er ikki til betri leikarar, at spæla 11 móti 11, tá tað so at siga bara eru 3, sum skiftast um at hava bóltin. Hetta merkir eisini, at tann grundleggjandi menningin hjá leikarum heima í Føroyum manglar.

– Eg vandi annars undir Tomislav Sivic hjá B36 eina viku seinasta ár, og tá sá eg nakað av tí, sum eg havi saknað nógvs í føroyskum fótbólta. So eg haldi, at føroyingar bara eiga at brúka tað positivt, tá útlendingar koma hendavegin at verða venjarar, sjálvt um tað sjálvsagt eisini eru fleiri, sum als ikki eru egnaðir til at verða venjarar.

– Generelt haldi eg tó, at tað sjálvandi er positivt, tá føroyskir venjarar fara til Danmarkar at útbúgva seg, ella verða útbúnaðir eftir donsku skipanini, men aloftast vantar teimum at hava sína egnu fótbóltsfilosofi. Serliga offensivt,

tí í verjuni kanst tú fyrri so vítt bara velja millum sonu- ella mans-uppdekkjng. Tað, sum eg meini við, er, at føroysku venjararnir sjálvsagt hava eina góða útbúgving, men teir mugu eisini royna at endurútbúgva seg og læra nakað nýtt uttan ífrá.

Tú meinar kanska eisini við, at tað kann vera ein vansi, at t.d. ein dreingja- ella unglingaleikari venur piltarnar o.s.fr.?

– Jú, men tað positiva er tað, at teir ungu venjararnir sjálvandi eisini gera sitt besta, men eg haldi at teir áttu at fingið meira hjálps og vegleiðing undir venjingini.

– Eisini kundi tað verið eitt hugskot, at nýtt teir leikarar meira, sum í dag fáa pening frá feløgnum. T.d. kundi verið sagt, at hetta er ein partur av arbeiðinum í felagnum, sum teir jú fáa lön fyrri at gera. Tað er eisini stuttligt hjá yngri leikarunum, at t.d. ein landsliðsleikari er venjari hjá teimum. Teir siggja jú upp til hesar leikarar, og vilja tiskil gera meira við tað.

Vildi royna nakað nýtt

Um vit so loypa nokur ár aftur í tíðina, hvat var so orsøkin til, at tú í 1988 valdi at fara úr HB og yvir í B36?

– Nei, tað var kanska tað, at eg kom ikki víðari. Um eg so má siga, so helt eg meg sjálvur verða læstan inni í systeminum hjá HB, og fólði eg tiskil ikki, at míni evni komu til fulla nýttu.

framhald á næstu síðu ...

